

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. 11. 2016 samosoudkyní
Mgr. Janou Tihelkovou, **t a k t o:**

Obžalovaný

J. H.,

nar. XXX v XXX, skladník, bytem trvale XXX, adresa pro doručování XXX, XXX,

je vinen,

že

v době od 2. 2. 2015 do 27. 2. 2015 v XXX, na XXX ulici v objektu skladu společnosti XXX jako zaměstnanec uvedené společnosti ve funkci vedoucího skladu s hmotnou odpovědností za svěřené hodnoty neodváděl řádně svému zaměstnavateli tržby, které vybíral od ostatních zaměstnanců za rozvoz ovoce a zeleniny a z těchto tržeb zadržel částku 148.033 Kč, kterou ani následně neodvedl, peníze použil pro vlastní potřebu a společnosti XXX zastoupené jednatelem XXX XXX tak způsobil škodu ve výši 148.033 Kč,

tedy

přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena, a způsobil tímto činem větší škodu,

čímž spáchal

přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 206 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **13 /třinácti/ měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá**.

Podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **24 /dvacetičtyř/ měsíců**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený **XXX** se sídlem XXX, XXX, IČ: XXX **odkazuje** s uplatněným nárokem na peněžitou náhradu újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í:

Obžalovaný XXX XXX se dopustil trestné činnosti tím, že v době od 2. 2. 2015 do 27. 2. 2015 v XXX, na XXX ulici v objektu skladu společnosti XXX jako zaměstnanec uvedené společnosti ve funkci vedoucího skladu s hmotnou odpovědností za svěřené hodnoty neodváděl řádně svému zaměstnavateli tržby, které vybíral od ostatních zaměstnanců za rozvoz ovoce a zeleniny a z těchto tržeb zadržel částku 148.033 Kč, kterou ani následně neodvedl, peníze použil pro vlastní potřebu a společnosti XXX zastoupené jednatelem XXX XXX tak způsobil škodu ve výši 148.033 Kč.

Obžalovaný XXX XXX u hlavního líčení uvedl, že nejprve pracoval jako OSVČ, kdy podnikal v oboru prodeje ovoce a zeleniny. Součástí práce byla jak tzv. papírová práce, tak i rozvoz zboží, přejímka a chystání zboží pro řidiče. Z důvodu finančních problémů, kdy mu např. XXX XXX dluží 3/4 miliónu korun a má i další dlužníky, musel s podnikáním skončit. V současné době dluží asi 2.800.000 Kč. Rozhodl se proto najít si investora a tím byl právě pan XXX. U něj pracoval jako zaměstnanec s pracovní smlouvou na dobu neurčitou se základní mzdou ve výši 10.000 Kč. Nad rámec základní mzdy nedostával žádné plnění. Žádná písemná dohoda neexistovala. Došlo ke změně pouze nájemních smluv na prostory podnikání, ostatní smlouvy zůstaly zachovány z dřívější doby. Pan XXX nepřevzal od obžalovaného z podnikání nic, používal však jeho paletové vozy, obaly, váhu, počítač, všechno. Za používání těchto věcí obžalovanému neplatil. Užíváno bylo jeho auto XXX, ani za užívání nebylo ničeho placeno. Dohoda o užívání auta neexistovala. Vozidlo si vzal na leasing, který splácel pět let částkou 9.150 Kč, přičemž splácení skončilo v červenci 2015. Na úhradu leasingu pan XXX nepřispíval. Obžalovaný uvedl, že si není vědom dohody o hmotné odpovědnosti a dále uvedl, že do kontaktu s penězi nepřišel. XXX rozvážel zboží a za prodané zboží peníze dal XXX, zboží si chystal sám. Panu XXX chystal zboží obžalovaný, chystal mu i dodací lístky nebo faktury a peníze taktéž byly vypláceny přímo panu XXX. Bratr obžalovaného dával peníze přímo panu XXX. Tito řidiči vybrali peníze od odběratelů a dávali je XXX. Neexistoval žádný důvod, proč by je měli dávat obžalovanému. Když naopak přišlo zboží, byl to pan XXX nebo pan XXX, kdo měl peníze a kterými bylo zapláceno. Od ostatních zaměstnanců peníze nevybíral. Obžalovaný uvedl, že dluží XXX XXX za půjčku, kterou si vzal ve výši 300.000 Kč. Dále měl půjčky od rodiny, dětí. Pokud jde o leasing, tento doplatil pan XXX a následně došlo k převedení vozidla na něj. Panu XXX na úhradu půjčky zasílá měsíčně 3.000 Kč. U XXX pracovali jako zaměstnanci obžalovaný, jeho bratr, pan XXX a pan XXX. Sám obžalovaný přijímal ve skladu zboží, rozdával zboží. Za zboží se platilo hotově, proto vždy se muselo předem vědět, kolik se bude platit dodavatelům. Před sklad peníze neprošly. Obžalovaný si přesně nepamatoval, kdy došlo k půjčení peněz od pana

XXX, odhadoval, že začátkem roku 2015. Bylo to v době, kdy podnikal asi dva měsíce. Smlouva byla ústní. I děti mu půjčovaly ještě za jeho podnikání.

Svěděk XXX XXX u hlavního líčení uvedl, že s obžalovaným byla uzavřena dohoda o provedení práce či pracovní smlouva, proto u něj vystupoval v pozici zaměstnance od září nebo října 2014, přičemž byl vedoucí provozovny, zařizoval nákup a odbyl. XXX XXX byl přesvědčen o tom, že trestně stíhán by měl být XXX XXX. Svědek popsal, za jakých okolností spojil své podnikání s obžalovaným, kdy tito se dohodli, že svědek zainvestuje podnikání a obžalovaný zde zůstane jako osoba, která je zaučená. Spolupráce trvala asi půl roku. Obžalovaný se choval, jako by podnikal stále na svou osobu. S obžalovaným nikdo nechtěl jednat, proto s dodavateli jednal svědek sám. Část odběratelů byla známých svědka, část známých obžalovaného. Byl to svědek, kdo vložil kapitál na nákup surovin, obžalovaný objednával zboží, dělal rozvoz, vystupoval jako klasický zaměstnanec. Nájemní smlouvy byly uzavřeny na poškozenou společnost. Bratr obžalovaného pracoval jako obchodní zástupce a rozvážel zboží. Dále ve firmě vystupoval dva další zaměstnanci, a to pan XXX a pan XXX, kteří taktéž rozváželi zboží. Obecně situace vypadala tak, že na sklad přijelo zboží s dodacím listem, uhradila se částka dle faktury a při následné dodávce zboží byla předložena faktura. Tyto dodávky probíhaly z pravidla v ranních hodinách, dopředu se vědělo, kolik bude hodnota zboží činit. Dodavatelům platil ten, kdo byl na provozovně. Každý z řidičů měl tzv. svou linku, po příjezdu dával peníze do složky spolu s dodacími listy na vyfakturování a spolu s náklady za pohonné hmoty a podobně. Obžalovaný měl peníze odevzdat svědkovi. Řidiči si udělali svou výčetku a po kontrole položek dokládali zbývající částky. Obžalovaný odevzdával peníze pouze z malého prodeje. Peníze, které se k poškozenému XXX nedostaly, byly právě z linky, kterou obstarával bratr obžalovaného XXX XXX. Účetní, která pracovala u svědka, se jmenovala XXX XXX a následně XXX XXX. Pokud svědek nebyl v XXX a bylo potřeba peníze u někoho nechat, po domluvě si peníze u sebe nechával XXX XXX, neboť bydlel v XXX. Dále byla taková dohoda, že šoféři můžou ponechat peníze u XXX XXX, pokud by svědek nebyl v XXX. Svědek byl připraven do budoucna hradit obžalovanému nějakou „dividendu“ za jeho klientelu a jeho know-how v situaci, kdy začne podnikání být výnosné. Svědek uvedl, že obžalovaný mu kolikrát volal, že tam má exekutory a že potřebuje peníze, proto mu svědek jednou půjčil cca 10.000 Kč. Byl to svědek, kdo sestavil seznam faktur - neodevzdaných tržeb, a to základě podkladů ke zpracování. Zjistil, že v období od 1. 1. Se mezi dodacími listy a fakturami objevovaly dodejky za hotové a v každém rozvozu chyběla jedna faktura. Pracovní poměr obžalovaného byl ukončen ke konci února nebo v prvních dnech v březnu za hrubé porušení pracovní kázně, neboť obžalovaný nepřišel do práce.

Svěděk XXX XXX u hlavního líčení uvedl, že je taktéž zaměstnán u pana XXX. U pana XXX pracoval od října 2015 na dohodu, nevěděl, že si má platit sociální a zdravotní pojištění. Od listopadu pracoval na základě pracovní smlouvy, a to až do konce února. Bylo mu řečeno obžalovaný, že XXX neplatí nájem a že je chce vystěhovat, proto hledali někoho, kdo bude ochoten s ním podnikat. Pracovní smlouva byla ukončena nejdříve ústně a poté písemně. Žádnou odpověď neobdržel, až teprve za měsíc mu bylo přípisem sděleno, že je ukončován pracovní poměr z důvodu nedodržení pracovní smlouvy. Výplatu mzdy si strhával ze svých tržeb po 15. dni v měsíci. Peníze předával XXX nebo XXX, a to v neděli, středu a čtvrtek. Svědek popsal, že v neděli se chystalo zboží, udělal si dodací list, výpočet, zboží nechal ve skladě, a to odvážel pan XXX nebo XXX a on sám jezdil do XXX jen ve středu a v pátek. Doklady, z kterých by se dalo zjistit, kdo, kdy a kam jezdil, neexistují, neboť jízdy se nezapisovaly. Sám jezdil vozidlem XXX z majetku XXX XXX. Ke svým linkám uvedl, že v pondělí jezdil XXX, v neděli se chystalo zboží, úterý jel zase XXX a chystal si zboží na

středu a ve středu jezdil XXX, XXX a XXX, XXX a zpět do XXX. Ve čtvrtek jel XXX, včetně stejné trasy jako v pondělí a úterý a v pátek jezdil do XXX, kdy se vracel přes XXX a vybíral peníze, které měl u sebe až do neděle, kdy je předával XXX. Svědek XXX svědkovi nikdy neřekl o tom, že by mu dlužil nějaké peníze. Naopak svědek XXX mu nevyplatil mzdu za únor. Pro peníze jezdila paní účetní, a to i v únoru. Nikdy neviděl seznam faktur neodevzdaných tržeb. S tímto se seznámil teprve na policii. Zde byly dodací listy, dle kterých měl neodevzdat peníze. Sám však uvedl, že kdyby neodevzdal peníze už za první týden, tak by se to řešilo. Svědek připomněl situaci, kdy se muselo jet do banky pro peníze, aby mohlo být zapláceno dodavateli. K postupu při odevzdání peněz u pana XXX a XXX se nedokázal vyjádřit.

Svědék XXX XXX u hlavního líčení uvedl, že i v současné době pracuje u poškozeného jako údržbář a řidič na základě pracovní smlouvy na dobu neurčitou. V době, kdy ve firmě pracovali bratři XXX, působil jako řidič. V pondělí přijel, měl nachystané zboží, vzal fakturu a jel do XXX, kde zboží předal a převzal peníze, které odevzdal panu XXX, panu XXX nebo paní XXX. V úterý jezdil různě, stejně jako ve středu, ve čtvrtek a v pátek. V neděli se naváželo zboží, u tohoto býval tak v 80% případu. Ze začátku s ním jezdil XXX XXX, než se osamostatnil. Zboží pro něj chystal obžalovaný. Peníze se řešily denně, a to tak, že každý den se odevzdávala tržba spolu s vyúčtováním. Jinému řidiči peníze neodevzdával, ani XXX XXX. Přišel do kanceláře, kde odevzdal tržbu, a celou složku pak předal panu XXX. Panu XXX odevzdával peníze každý den, a to i průběžně, protože měl více výjezdů za den. Teprve na konci dne se celá denní tržba předávala panu XXX. Ostatní řidiči postupovali podobně a sami za sebe. Na skladě na XXX ulici probíhal i drobný prodej, svědek nevěděl, co se dělo s penězi z drobného prodeje. Obžalovaný XXX měl peníze z tržeb u sebe, takže když přijel dodavatel, tak se to zaplatilo z těchto peněz.

Svědék XXX XXX u hlavního líčení uvedl, že v současné době pracuje jako recepční, dříve však pracoval jako obchodník se zeleninou, kdy práce spočívala v naložení produktů a jejich rozvozu po dané oblasti. Na této pozici pracoval od podzimu do konce února 2015 na základě dohody o provedení práce. Postup mu vysvětloval obžalovaný. Každý měl svou linku. V neděli přijížděl kamion se zbožím, zboží se roztřídilo, nachystalo na pondělí. Většina zboží se prodávala za hotové, výjimečně na fakturu. Částky se předávaly každý den XXX XXX nebo účetní, a to předával přímo v kanceláři. Mohlo se stát, že část tržby zůstala na XXX ve skladu. Sám obžalovanému peníze předal asi pětkrát. Každý si svou tržbu řešil sám. XXX XXX se svědkovi nikdy nesvěřil, že by mu chyběly peníze z tržeb.

Svědčce XXX XXX u hlavního líčení uvedla, že byla odběratelkou zeleniny, kterou jí v pondělí vozil pan XXX. Za zboží platila hotově. Loni v únoru jezdil se zbožím ve středu a v pátek XXX XXX, pokud šlo o pondělí, to vozil někdo jiný. Vždy však převzala zboží a zaplatila hotově. Jednalo se o dva muže, jejich jména nezná, kteří jezdili v pondělí. Všechny dodací listy obsahovaly podpisy svědkyně. Člověk, který přebíral peníze, podepsal před svědkyní dodací list.

Svědék XXX XXX u hlavního líčení uvedl, že se s obžalovaným zná asi 30 - 35 let. Obžalovanému půjčil peníze, kdy se jednalo asi o částku 260.000 Kč a předtím mu půjčil 100.000 Kč, které byly vráceny. Pokud jde o půjčku 260.000 Kč, ta byla uzavřena před minimálně třemi nebo čtyřmi roky. Peníze byly určeny na zboží. Dohodli si, že splátka bude ve výši 1.000 Kč týdně, ale že byly možné i volnější splátky. Dosud mohlo být uhrazeno 40.000 Kč. V rámci půjčky nebyl sjednán úrok. Aktuálně se splátka pohybuje ve výši 1.000 - 2.000 Kč měsíčně. Obžalovaný splácí nepravidelně, teprve poté, co jej svědek „donutí“

k úhradě. V rámci splácení bylo tzv. mrtvé období, které trvalo asi rok až dva, kdy nebylo zapláceno nic. Svědek popřel, že by půjčka byla uzavřena loni nebo předloni. Svědek přislíbil, že soudu dodá seznam plateb, které si doma zapisuje.

Svědék XXX XXX u hlavního líčení uvedl, že v únoru 2015 pracoval u firmy XXX jako řidič a pracuje zde dosud, obžalovaného zná z pracovního vztahu. K navázení zboží do poškozené společnosti docházelo v úterý, čtvrtek a v neděli. Přivezl ovoce, zeleninu, a toto se složilo a bylo zapláceno v hotovosti. Platbu neprováděl obžalovaný, ale buď XXX XXX či někdo z dalších osob zde pracujících, střídaly se tři osoby. Neplatil mu nikdy obžalovaný ani XXX XXX. Stávalo se, že nebyly peníze na zboží, věc se musela řešit složitěji.

Postupem podle § 211 odst. 6 tr. řádu se souhlasem procesních stran byl čten úřední záznam svědkyně XXX XXX z č.l. 43 - 46, z něhož vyplynulo, že svědkyně pracovala jako účetní u poškozené společnosti na základě dohody o provedení práce, a to od září 2014, kdy sklad ovoce a zeleniny převzal XXX a pracovala zde asi do prosince 2014. V září a říjnu 2014 dojížděla ještě do skladu, prováděla platby za dovezené zboží, v té době i přebírala platby v odpoledních hodinách. V listopadu a prosinci 2014 však již do skladu nejezdila, veškeré doklady jí byly předávány v kanceláři ze strany pana XXX nebo pana XXX. V období od září do prosince 2014 nikdy nebyl problém s odvodem tržeb, nikdy se neřešilo, že by chyběly peníze z prodeje. V období, kdy tam pracovala, peníze od pana XXX předával přímo on, nebo je předával pan XXX, který jej vozil do kanceláře nebo je dával přímo panu XXX. Služby účetní ukončila ke dni 31. 12. 2014.

Obžalovaný je dále usvědčován listinnými důkazy, které byly provedeny u hlavního líčení:

Dle seznamu plateb, informací k půjčce a uznání dluhu, které je založena na č.l. 509 -511, kdy se jedná o listiny, které předložil svědek XXX se zavázal obžalovaný XXX XXX zaplatit částku 230.500 Kč do 30. 11. 2014. Tomu předcházel jiný písemný závazek, kdy se zavázal půjčku 200.000 Kč uhradit do 31. 5. 2014. Pokud jde o jednotlivé platby, tyto byly hrazeny nepravidelně v roce 2014, jednalo se však o deset splátek v celkové výši 30.500 Kč a pokud jde o rok 2015, tam proběhly splátky pouze v období srpen až listopad v celkové výši 8.000 Kč a v roce 2016 je hrazeno pravidelně v různých výších a do října 2016 bylo uhrazeno 20.000 Kč.

Z insolvenčního rejstříku obžalovaného vyplývá, že je na něj prohlášen konkurz, vedený u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. KSOS 22 INS 12916/2016

Dle výpisu z katastru nemovitostí založených na č.l. 476 - 479 je obžalovaný podílovým spoluvlastníkem pozemku par. č. XXX v k. ú. XXX, který je zapsán Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště XXX pro obec XXX, k. ú. XXX na LV č. XXX. Z výpisu z katastru nemovitostí dále vyplývá, že tento pozemek je zajištěn spoustou zástavních práv a jsou na něm i evidovány záznamy o zahájení z exekučních řízení. Naopak obžalovaný není vlastníkem pozemku par. č. st. XXX v k. ú. XXX, na němž se nachází dům č. p. XXX a pro tento pozemek má zřízeno pouze věcné břemeno užívání k bydlení, a sice na základě smlouvy o zřízení věcného břemene ze dne 24. 4. 2013. Ve vztahu k této smlouvě bylo vedeno u Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. 16C 34/2014 řízení o dovolání se neúčinnosti právního jednání. Nemovitost vlastní XXX XXX na základě darovací smlouvy ze dne 24. 4. 2013.

Dle živnostenského rejstříku obžalovaný má živnostenské oprávnění od roku 1994 pro obchodní činnost - koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, která zanikla k 30. 6. 2008, resp. k 17. 9. 2014 a pro předmět podnikání výroba, obchod a služby s oborem velkoobchod a maloobchod, tuto zahájil 23. 2. 2015, oprávnění je na dobu neurčitou a k přerušení došlo 10. 4. 2015 do 30. 6. 2020.

Dle seznamu exekucí, by proti obžalovanému měly být u Okresního soudu v Bruntále vedeny tři exekuce, a sice pod sp. zn. 62 Exe 1653/2012 na částku 16.000 Kč ve prospěch oprávněného XXX XXX, která však již 20. 1. 2013 zanikla, dále sp. zn. 60 Exe 871/2014 na částku 189.360 Kč ve prospěch oprávněného XXX a dále zde je zaniklá exekuce sp. zn. 17Nc 1847/2006 na částku 7.430 Kč. Elektronickým platebním rozkazem Okresního soudu v Bruntále ze dne 26. 6. 2014, který nabyl právní moci 17. 7. 2014, byl obžalovaný zavázán k úhradě částky 298.500 Kč.

Dle Okresní správy sociálního zabezpečení obžalovaný pracoval u XXX v období od 3. 11. 2014 do 2. 3. 2015. Předtím pracoval obžalovaný u společnosti XXX na základě pracovní smlouvy z 1. 9. 2014, avšak pracovní poměr byl ukončen okamžitým zrušením pro hrubé porušení pracovní kázně dne 26. 9. 2014. Zde měl obžalovaný pracovat jako řidič a skladník od 1. 9. 2014, přičemž pracovní poměr byl ukončen na dobu neurčitou, jak vyplývá z pracovní smlouvy. Za období zaměstnání, mu náležela mzda 6.571 Kč, když mu byla řádně vyplacena.

Dle příjmových dokladů a přehledu na č.l. 430 - 432 zaplatil dne 19. 3. 2015 obžalovaný společnosti XXX částku 10.000 Kč za nájemné za březen 2015, dne 19. 3. 2015 částku 3.745 Kč jako zálohu, a dne 27. 2. 2015 částku 378 Kč za vodné a stočné. Obžalovaný dlužil této společnosti 12.500 Kč za nájem za prosinec 2013, 1.608 Kč za nájem za únor 2014 a vodné a stočné ve výši 692Kč, přičemž k úhradě těchto částek došlo na základě oznámení o vzájemném zápočtu pohledávek a závazků ze dne 20. 1. 2015, kdy bylo uhrazeno 14.800 Kč.

Poškozená společnost a společnost XXX uzavřela smlouva o nájmu části nemovitosti, a to dne 26. 11. 2014 na dobu neurčitou od 1. 10. 2014 za nájemné ve výši 13.500 Kč bez DPH. Poškozená společnost byla nájemcem až do 28. 2. 2015. Povinnost platit nájemné a služby dosud vypořádána nebyla. V období do 30. 9. 2014 a dále od 1. do 31. 3. 2015 byl uživatelem totožných prostor obžalovaný XXX XXX, jak vyplývá ze zprávy XXX na č.l. 416.

Obžalovaný a společnost XXX uzavřeli dne 29. 3. 2010 smlouvu o úvěru č. 710235, jejímž předmětem byl úvěr na vozidlo zn. XXX. Měsíční splátka bez pojistného činila 7.451,55 Kč, včetně pojistného pak 9.231,55 Kč. Celková výše úvěru pak činila 327.880 Kč při RPSN ve výši 13,75%. Doložen je i splátkový kalendář, dle kterého měla být poslední splátka uhrazena 2. 4. 2015. Fakticky však k splácení docházelo odlišným způsobem, kdy poslední platbu ve výši 18.755,20 Kč provedl XXX XXX, tomu předcházela platba z 11.5.2015 nijak neoznačena, naopak v únoru 2015 bylo provedeno celkem sedm plateb ve výších 5.000 Kč, 2.000 Kč, 2.232 Kč, 1.000 Kč, 1.000 Kč, 33.000Kč a 3.400 Kč, celkem 47.632 Kč, ačkoliv poslední platba ze strany obžalovaného byla zaplacená dne 14. 10. 2014. Ani předcházející platby nedosahovaly výše splátky, jak byla sjednána, plné výše dosahovaly spíše sporadicky. K zastupování obžalovaného zmocněncem XXX XXX při jednání ze společností XXX byla sjednána plná moc s účinností od 24. 9. 2014 do 31. 12. 2014, která je založena na č.l. 222.

Dle faktur založených na č.l. 59 -195 vyplývá, že dodavatelem ovoce a zeleniny pro poškozenou společnost XXX byla společností XXX, přičemž jsou doloženy všechny faktury za období února 2015. Úhrady za zboží v tomto období se pohybují v rozmezí 13.979 Kč až

61.010 Kč, přičemž se jedná celkem o 10 faktur, které všechny byly hrazeny v hotovosti a byly předávány řidiči této společnosti, konkrétně XXX XXX. Fakturám odpovídají i přiložené dodací listy. Vše je také v souladu s účtovanou cenou dopravy, kterou pro společnost XXX zajišťoval dodavatel XXX XXX. Z těchto dokladů je pak zřejmé uskutečněné trasy, taktéž v období února 2015.

Dle výpisu z účtu poškozené společnosti, který je založen na č.l. 199 - 205 pak vyplývá, že dne 9. 2. 2015 byly ze strany poškozené společnosti provedeny úhrady faktur společnosti XXX za nájemné a další služby.

Na základě dohody o provedení práce ze dne 9. 10. 2014 pracoval v poškozené společnosti XXX XXX jako skladník, řidič a úklidové práce, přičemž na tuto dohodu navazovala další dohoda z 2. 1. 2015, jež se vztahovala k období od 2. 1. 2015 do 31. 12. 2015, a první dohoda byla na dobu od 13. 10. 2014 do 31. 12. 2014. Tento zaměstnanec měl i uzavřenou dohodu o hmotné zodpovědnosti, kterou podepsal dne 9. 10. 2014, přičemž se jednalo o odpovědnost za majetek poškozené firmy, finanční hotovost, svěřené firemní vozidlo a svěřené zboží. Obžalovaný pracoval u poškozené společnosti na základě pracovní smlouvy uzavřené dne 3. 11. 2014, která byla sjednána na dobu určitou do 31. 12. 2014, přičemž předmětem práce byl řidič a skladník s místem výkonu práce v XXX při mzdě 10.000 Kč, jež také odpovídá mzdovému výměru tak, jak je založen na č.l. 224 - 225. Této smlouvě přecházela dohoda o provedení práce mezi týmiž účastníky, jež pokrývala období od 26. 9. 2014 do 31. 10. 2014, kdy měl obžalovaný pracovat na pozici řidiče. Dne 30. 12. 2014 byla uzavřena mezi stejnými účastníky dohoda o změně pracovní smlouvy, kterou byla pracovní smlouva změněna na dobu určitou s účinností od 1. 1. 2015. I obžalovaný podepsal dne 26. 9. 2014 dohodu o hmotné zodpovědnosti, která se v jeho případě vztahovala na majetek firmy, finanční hotovost, svěřené firemní vozidlo a svěřené zboží. Ke zrušení pracovního poměru došlo jednostranně dne 2. 3. 2015 v souladu s ustanovením § 55 odst. 1 písm. b) zákoníku práce okamžitou platností, z důvodu porušení povinností vyplývajících z pracovněprávních předpisů zvláště hrubým způsobem, kdy se dne 2. 3. 2015 obžalovaný nedostavil do zaměstnání a ohrozil tak chod společnosti. Na základě dohody o provedení práce ze dne 26. 9. 2014 a 2. 1. 2015 v poškozené společnosti pracoval i XXX XXX, přičemž obě tyto dohody zahrnovaly celkové období od 1. 10. 2014 do 31. 12. 2015, kdy XXX XXX měl pracovat na pozici řidiče a skladníka. I on uzavřel dohodu o hmotné zodpovědnosti, a to dne 1. 10. 2014, jež má totožný obsah. Dalším a posledním zaměstnancem byl XXX XXX, který pracoval v poškozené společnosti na základě pracovní smlouvy uzavřené dne 3. 11. 2014, a sice na místě řidiče. Dohodou ze dne 30. 12. 2014 byla pracovní smlouva změněna s účinností od 1. 1. 2015 na dobu neurčitou. I on uzavřel dohodu o hmotné zodpovědnosti dne 26. 9. 2014. I v jeho případě došlo k okamžitému zrušení pracovního poměru ze strany zaměstnavatele dne 2. 3. 2015 z důvodu porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahující se k vykonávané práci zvláště hrubým způsobem, kdy dne 2. 3. 2015 se taktéž nedostavil do zaměstnání. Okamžité zrušení pracovního poměru bylo svědkovi zasláno doporučeně dne 5. 3. 2015.

Na č.l. 211 je pak přehled pokladních dokladů, které byly vystaveny v únoru 2015, kde je zohledněno, čeho se přijaté peníze týkají, zda se jedná o tržby za zboží, případně převod financí. Na č.l. 212 je pak přehled pokladních dokladů za stejné období, které byly vystaveny za účelem výdeje peněz, kdy se většinou jednalo o úhrady faktur, drobné výdaje, nákup zboží a podobně. Na č.l. 213 - 214 je pak seznam faktur vystavených v lednu 2015, které byly uhrazeny v únoru či březnu 2015.

Na č.l. 218 je doklad o tom, že obžalovaný měl v měsících říjen 2014 až leden 2015 uhradit za leasing vozidla 36.800 Kč, dříve si vzal 27.300 Kč a ten den 9.500 Kč, a dále částku 300 Kč na úhradu žampionu, tudíž poznamenává, že toho dne si vzal 9.800 Kč. Listina není datována.

Na č.l. 239 je pak založen seznam faktur neodevzdaných v únoru 2015 v celkové výši 148.033 Kč, přičemž se jedná o faktury ze dne 2. 2. 2015 na částku 4.121 Kč, kterou odevzdal řidič XXX XXX, ze dne 4. 2. 2015 na částku 4.736 Kč v případě řidiče XXX XXX, ze dne 5. 2. 2015 na částku 8.258 Kč v případě řidiče XXX XXX, ze dne 6. 2. 2015 na částku 17.891 Kč v případě řidiče XXX XXX, ze dne 9. 2. 2015 na částku 3.560 Kč v případě XXX XXX, ze dne 10. 2. 2015 na částku 924 Kč u řidiče XXX XXX, ze dne 11. 2. 2015 na částku 10.657 Kč v případě řidiče XXX XXX, ze dne 12. 2. 2015 na částku 6.624 Kč v případě řidiče XXX XXX, ze dne 13. 2. 2015 na částku 18.993 Kč v případě řidiče XXX XXX, ze dne 16. 2. 2015 na částku 4.007 Kč v případě řidiče XXX XXX, ze dne 17. 2. 2015 na částku 1.219 Kč v případě řidiče XXX XXX, ze dne 18. 2. 2015 na částku 8.992 Kč v případě řidiče XXX XXX, ze dne 20. 2. 2015 na částku 18.843 Kč v případě řidiče XXX XXX, ze dne 23. 2. 2015 na částku 5.812 Kč v případě řidiče XXX XXX, ze dne 24. 2. 2015 na částku 937 Kč v případě řidiče XXX XXX, ze dne 25. 2. 2015 na částku 8.118 Kč v případě řidiče XXX XXX, ze dne 27. 2. 2015 na částku 22.849 Kč v případě řidiče XXX XXX a ze dne 29. 2. 2015 na částku 1.492 Kč taktéž v případě řidiče XXX XXX. Seznamu neodevzdaných faktur pak odpovídají dodací listy, které jsou založeny na č.l. 244 - 341, s tím rozdílem, že poslední faktura na částku 1.492 Kč je ze dne 27. 2. 2015, jak vyplývá z dodacího listu, nikoliv ze dne 29. 2., jak vyplývá ze seznamu neodevzdaných faktur. Totožné dodací listy pak odpovídají těm dodacím listům, které byly v kopiích předloženy ze strany konkrétních odběratelů a jsou tak založeny na č.l. 347 - 405. Spolu s těmito listinami se odběratelé vyjadřovali k tomu, komu peníze v hotovosti na základě faktur a dodacích listů vypláceli, kdy bylo vždy uvedeno, že buď obecně řidiči, který zboží dovezl, případně byla označena osoba svědka XXX XXX.

Po provedeném dokazování má soud za prokázané, že obžalovaný si присvojil cizí věc, a to peníze, které mu byly předány jinými zaměstnanci, a sice jeho bratrem XXX XXX, příp. XXX XXX dne 2.2.2015, dne 4.2.2015, dne 5.2.2015, dne 6.2.2015, dne 9.2.2015, dne 10.2.2015, dne 11.2.2015, dne 12.2.2015, dne 13.2.2015, dne 16.2.2015, dne 17.2.2015, dne 18.2.2015, dne 20.2.2015, dne 23.2.2015, dne 24.2.2015, dne 25.2.2015 a dne 27.2.2015 v celkové výši 148.033 Kč, když tyto mu byly svěřeny na základě dohody o hmotné odpovědnosti uzavřené dne 26.9.2014. Tyto peníze pak použil ke svým soukromým účelům, tj. k úhradě svých vlastních dluhů, a to ještě v měsíci únoru 2015. Obžalovanému se naopak nepodařilo prokázat, že provedené úhrady byly činěny z jeho peněz, které získal půjčkami, především pak půjčkou od svědka XXX, který uvedl, že doba poskytnutí půjčky byla více než před 3 lety. Z listin předložených svědkem XXX navíc vyplývá, že předmětná půjčka měla být ze strany obžalovaného splacena už v roce 2014, což však nebyla a není splacena do dnešního dne, když především v první polovině roku 2015 nebyla ze strany obžalovaného svědkovi zaplácena žádná splátka.

Obžalovaný je usvědčován především výpověďmi svědků, řidičů poškozeného společnosti, XXX XXX a XXX XXX, kteří uvedli, že hotové peníze spolu s dodacími listy předávali obžalovanému, ne však pokaždé, ale stávalo se to. Na konci dne se pak peníze uložené v obálce odevzdávali jednateli XXX XXX, případně jemu pověřené osobě, to však již peníze kontrolovány nebyly. Každopádně to byl právě obžalovaný, kdo u sebe měl shromažďovat peníze z rozvozů, z drobného prodeje a tato praxe v podstatě byla bezproblémová až do počátku roku 2015. Situace se však změnila v únoru 2015, kdy poškozené společnosti nebyly odevzdány ze strany obžalovaného veškeré peníze získané z prodeje a odevzdané řidiči a tyto

peníze nebyly odevzdány ani dodatečně. Jednalo se celkem o částku 148.033 Kč, tak jak vyplynula ze seznamu neodevzdaných tržeb dle vystavených faktur.

Z provedeného dokazování dále vyplynulo, na úhradu jakých dluhů a splátek obžalovaný peníze pravděpodobně užil, když např. ze splátkového kalendáře se společností XXX vyplývá, že vozidlo mělo být spláceno 60. splátkami ve výši 9.231,55 Kč, splatnými v období od 2.4.2010 do 2.4.2015, byla poslední významnější úhrada provedena v říjnu 2014, v měsících listopad 2014 až leden 2015 nebylo zapláceno ničeho, hned však v únoru 2015 bylo provedeno hned 7 úhrad ve dnech 9.2.2015, 10.2.2015, 11.2.2015, 13.2.2015, 16.2.2015, 20.2.2015 a 23.2.2015 v celkové výši 47.632 Kč. Kdyby obžalovaný na úhradu těchto splátek užil peníze z jakýchkoliv půjček, nebylo by nutné provádět tolik postupných splátek, ale úhrada by mohla být provedena jednorázově. Ani příjem obžalovaného nepostačuje k provedení takové úhrady v rámci jednoho měsíce, neboť sjednaná měsíční mzda činila 10.000 Kč. Naopak důkaz založený na čl. 218 svědčí o tom, že obžalovaný si skutečně vzal částku 27.300 Kč a 9.500 Kč na úhradu splátek XXX za 4 měsíce (říjen 2014 až leden 2015), aniž k tomu měl jakýkoliv legální důvod, když svědek XXX popřel, že by existovala jakékoliv dohoda ohledně přenesení splátek leasingu a současně sám obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že leasingové splátky splácel sám, peníze si na to musel půjčit a pan XXX mu na splátky peníze nedal. Obdobně to je u firmy XXX, které obžalovaný dlužil za nájem z doby, kdy podnikal pod svým jménem a i v tomto případě došlo k úhradě velmi starých dluhů ze strany obžalovaného právě v měsících únoru a březnu 2015. I v tomto případě se obžalovanému nepodařilo prokázat, že by měl vlastní prostředky na úhradu dluhů. Špatnou majetkovou situaci obžalované prokazovaly seznamy exekucí a vykonatelných pohledávek, které byla řešeny u Okresního soudu v Bruntále, prokázány byly taktéž dluhy na sociálním pojištění. Konečně i stávající stav u obžalovaného, a sice insolvenční řízení, je odrazem dlouhodobě špatné finanční situace obžalovaného, byť tato mohla být způsobena druhotnou platební neschopností. Výše přihlášených pohledávek v insolvenčním řízení však vypovídá o mnohém.

Nad to je nutné uvést, že výpovědi obžalovaného se v průběhu celého řízení různě měnily, nemají znak konzistentnosti. Navíc v dřívějších výpovědích se obžalovaný částečně doznává, nezpochybňuje úhrady některých dluhů a použití peněz svého zaměstnavatele z tržeb získaných od bratra, v hlavním líčení pak už jakoukoliv svou vinu popíral. Výpověď bratra obžalovaného naopak vybočuje z toho, co bylo řešeno ostatními svědky a jeví se tak, že je ovlivněna snahou zbavit obžalovaného jeho trestního stíhání.

Po právní stránce tak soud kvalifikoval jednání obžalovaného jako přečin zpronevěry podle § 206 odst. 3 trestního zákoníku, neboť škoda, která byla způsobena poškozené společnosti, přesahuje částku 50.000 Kč, která je stanovena jako škoda větší ve smyslu § 138 trestního zákoníku. Nejen zpronevěřené peníze byly obžalovanému svěřeny na základě dohody o hmotné odpovědnosti, kterou se svým zaměstnavatelem uzavřel.

V jednání obžalovaného je spatřován úmyslný přímý předvídaný v ust. § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, dle kterého obžalovaný chtěl porušit či ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem, kterým je ochrana majetku třetích osob.

Při úvahách o uložení trestu soud hodnotil výši způsobené škody, okolnosti případu, i osobu samotné obžalovaného. Obžalovaný pracuje v zaměstnaneckém poměru, v podstatě na obdobné pozici jako pracoval u poškozené společnosti. Své dosavadní podnikání na základě živnostenského oprávnění má obžalovaný přerušené. V rejstříku trestu nemá žádný záznam,

přestupkově projednáván v posledních letech taktéž nebyl. Proti obžalovanému je vedeno insolvenční řízení.

Obžalovanému polehčuje, že před spácháním přečinu vedl řádný život, přitěžující okolnosti shledány nebyly.

Při úvahách o druhu a výši trestu ve smyslu § 39 trestního zákoníku soud dospěl k závěru, že na obžalovaného je možno působit toliko mírným výchovným trestem odnětí svobody ve výměře třinácti měsíců, který byl ukládán podle ustanovení § 206 odst. 3 trestního zákoníku a který pro tento přečin stanovuje sazbu 1 rok až pět let. Jde tak o trest na samé dolní hranici trestní sazby, který zohledňuje okolnosti případu i osobu pachatele. Trest byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků, když na obžalovaného zcela dostačuje působit trestem bez přímého výkonu, avšak s odpovídající zkušební dobou.

Pokud jde o náhradu škody, k trestnímu řízení se připojila poškozená společnost XXX s částkou 148.033 Kč. S ohledem na skutečnost, že u obžalovaného probíhá insolvenční řízení, které je vedeno u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. KSOS 22 INS 12916/2016, přičemž insolvence je řešena konkurzem, nemohlo být rozhodnuto o náhradě škody v rámci adhezního řízení, ale poškozená společnost musela být v souladu s ustanovením § 229 odst. 1 trestního řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu, nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Bruntál dne 22. 11. 2016

Mgr. Jana Tihelková v.r.
-samosoudkyně-

Za správnost vyhotovení: M. Janáčková